

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Serron (Grekland) den 5 mars 2012 — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE mot Elliniko Dimosio

(Mål C-116/12)

(2012/C 138/11)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Serron

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE

Motpart: Elliniko Dimosio

Tolkningsfrågor

1. Ska tullvärdet för importerade varor fastställas i enlighet med artiklarna 29 och 32 i förordning (EEG) nr 2913/92 även i det fall då avtalet avser bearbetning eller behandling av material (material som exporteras till det land där behandlingen ska ske men som inte omfattas av tullförfarandet för passiv förädling), varvid bearbetningen eller behandlingen inte är av den omfattning som föreskrivs i artikel 24 i förordningen, eller i vart fall inte räcker för att de varor som är ett resultat därav ska anses ha sitt ursprung i det land där denna bearbetning eller behandling sker?
2. Om fråga 1 besvaras jakande, blir svaret ett annat om det på grundval av fakturor och andra dokument som innehåller felaktiga uppgifter förefaller att importen har ägt rum enligt ett försäljningsavtal men det framkommer att det enligt avtalet inte ska ske någon väsentlig behandling av materialet från importlandet till ett pris som kan fastställas och att det deklarerade tullvärdet inte motsvarar det pris som verkligen har betalats eller ska betalas?
3. Om fråga 2 besvaras nekande, blir svaret ett annat om det framkommer att det också föreligger ett beteende som utgör ett missbruk av gemenskapsbestämmelserna och som den berörda personen avser att dra fördel av?
4. Om det anses att artiklarna 29 och 32 i förordning (EEG) nr 2913/92 kan tillämpas i en sådan situation som den som avses i fråga 2 men också när de objektiva omständigheter och det subjektiva rekvisit som avses i fråga 3 föreligger, vilket är då värdet på den komponent (i förevarande fall socker) som inkorporeras i den importerade produkten och som kostnadsfritt tillhandahållits importören, när denna komponent — vilken inte kan hänföras till förfarandet för passiv förädling i den mening som avses i artikel 146.1 i

förordningen — inte har framställts av importören utan har förvärvats av denne till exportpriset (som är lägre än de pris som gäller på den inre marknaden, eftersom produkten omfattas av systemet med exportbidrag)?

Överklagande ingett den 9 mars 2012 av Stichting Woonpunt m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 16 december 2011 i mål T-203/10, Stichting Woonpunt m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-132/12 P)

(2012/C 138/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, tidigare Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (ombud: P. Glazener och E. Henny, advocaten, och L. Hancher, hoogleraar)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- helt eller åtminstone delvis upphäva tribunalens beslut (sjunde avdelningen) av den 16 december 2011 i mål T-202/10 på de grunder som anförts till stöd för överklagandet,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning enligt domstolens rättsliga bedömning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna såväl i detta förfarande som i förfarandet i tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Enligt den **första grunden** har tribunalen bedömt de relevanta faktiska omständigheterna felaktigt och motiverat sitt beslut bristfälligt, eftersom sökandena endast betraktades som potentiella stödmottagare enligt den av kommissionen godkända stödordningen. Tribunalen har inte beaktat att sökandena före beslutet (!) drog nytta av den existerande stödordningen, vilken enligt beslutet skulle ändras. Sökandena är således inte bara potentiella stödmottagare enligt den ändrade stödordningen utan även faktiska stödmottagare enligt den existerande stödordningen. I sistnämnda egenskap är de tveklöst personligen berörda av det angripna beslutet.

2. Enligt den **andra grunden** har tribunalen bedömt de relevanta faktiska omständigheterna felaktigt och motiverat sitt beslut bristfälligt, genom att slå fast att sökandena inte ingick i en sluten krets av existerande företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder. En rent teoretisk möjlighet att en bestämd grupp som gynnas av en stödordning kommer att utvidgas räcker inte för att denna grupp inte ska betraktas som en sluten grupp. Dessutom utgör de existerande företagen som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder en sluten grupp, med tanke på att de drabbas hårdare av beslutet än ett hypotetiskt företag som efter att beslutet fattats ges tillträde till denna kategori.
3. I den **tredje grunden** invänder sökandena mot tribunalens slutsats att sökandena saknar berättigat intresse av att få beslutet ogiltigförklarat såvitt avser stödordning N 642/2009. Tribunalen har tillämpat unionsrätten felaktigt, bedömt de relevanta faktiska omständigheterna felaktigt och lämnat en bristfällig motivering till beslutet.

(¹) Kommissionens beslut K(2009) 9963 slutlig av den 15 december 2009 om stödåtgärderna E 2/2005 och N 642/2009 — Nederländerna — Befintligt stöd och särskilt projektstöd till företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder.

Överklagande ingett den 9 mars 2012 av Stichting Woonlinie m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 16 december 2011 i mål T-202/10, Stichting Woonlinie m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-133/12 P)

(2012/C 138/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Wonings-tichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woons-tede (ombud: P. Glazener och E. Henny, advocaten, och L. Han-cher, hoogleraar)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— helt eller åtminstone delvis upphäva tribunalens beslut (sjunde avdelningen) av den 16 december 2011 i mål T-202/10 på de grunder som anförts till stöd för överklagan-det,

— återförvisa målet till tribunalen för ny prövning enligt domstolens rättsliga bedömning, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna såväl i detta förfarande som i förfarandet i tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Enligt den **första grunden** har tribunalen bedömt de relevanta faktiska omständigheterna felaktigt och motiverat sitt beslut bristfälligt, eftersom sökandena endast betraktades som potentiella stödmottagare enligt den av kommissionen godkända stödordningen. Tribunalen har inte beaktat att sökandena före beslutet (¹) drog nytta av den existerande stödordningen, vilken enligt beslutet skulle ändras. Sökandena är således inte bara potentiella stödmottagare enligt den ändrade stödordningen utan även faktiska stödmottagare enligt den existerande stödordningen. I sistnämnda egenskap är de tveklöst personligen berörda av det angripna beslutet.
2. Enligt den **andra grunden** har tribunalen bedömt de relevanta faktiska omständigheterna felaktigt och motiverat sitt beslut bristfälligt, genom att slå fast att sökandena inte ingick i en sluten krets av existerande företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder. En rent teoretisk möjlighet att en bestämd grupp som gynnas av en stödordning kommer att utvidgas räcker inte för att denna grupp inte ska betraktas som en sluten grupp. Dessutom utgör de existerande företagen som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder en sluten grupp, med tanke på att de drabbas hårdare av beslutet än ett hypotetiskt företag som efter att beslutet fattats ges tillträde till denna kategori.

(¹) Kommissionens beslut K(2009) 9963 slutlig av den 15 december 2009 om stödåtgärderna E 2/2005 och N 642/2009 — Nederländerna — Befintligt stöd och särskilt projektstöd till företag som tillhandahåller offentligt subventionerade bostäder.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 12 mars 2012 — Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central (i sina medlemmars namn och intresse — tjänstemän med särskilt tjänsteställning — poliser med tjänst vid IPJ i Tulcea) mot Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române och Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea

(Mål C-134/12)

(2012/C 138/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța